

De colaboración

La política de la LLIGA i la política local

I

Abans de tractar de política local—tema que's presta a moltes observacions per a un esperit lluitador—amb plena imparcialitat volem fer algunes consideracions de caràcter general sobre les dugues forces que van a disputar-se l'hegemonia en la corporació municipal.

De l'actuació del partit lliberal fóra de Granollers, no'n podem parlar, ja que fa uns quants anys que ha perdut la generalitat que, com a partit governamental, tenia a Catalunya on avui no representa pas un partit que pugui governar-la. Pot ésser que torni a refermar-se; però interinament, ara no's pot dir que existeixi a Catalunya, fóra d'algunes localitats com aquesta, i exclusivament en la seva vida interna. Baix aquest aspecte, ja'l mirarem més endavant.

Del partit conservador se'n pot dir el mateix.

Però hi ha una força viva; un partit que preté exercir l'hegemonia arreu de Catalunya i que ara, per primera vegada, aspira a portar representació en el sí de la nostra municipalitat; i ho fa, coaligat amb els representants de l'antic caciquisme.

Per la força que representa aquest partit, en la vida política catalana, major actualment que'ls altres dos, dedicarem unes quantes ratlles a estudiar-la en son sentit general, deixant per a després l'estudi de la forma de voler obtenir la susdita representació.

Si el malhaurat doctor Robert i sos companys de lluites tornaven a la vida, de la que'n sortiren a l'hora millor, per a no morir-se, després de pena, lo primer que farien, sense abdicar els seus ideals, fóra formar un nou partit que fos l'antitesi del que és ara la Lliga Regionalista per ells fundada, però que, amb els anys que fa que ho és, ha fet tantes evolucions que ja no té més que'l nom, del que'ls seus fundadors hi aportaren.

La Lliga Regionalista, nasqué d'un moviment econòmic produït a Catalunya, però no com a partit econòmic, ni polític, sinó com una entitat o agrupació exclusivament catalana, qual fi era a l'ensems polític i econòmic; sols així s'explica'l despertar de la nostra terra, que després de les darreres guerres civils i colonials, durant les quals havia estat tant somnolenta, restava adormida. I d'aquí l'esclat que arreu's produïa, i que permeté, en pocs anys, veure la nostra terra neta de la plaga de cacics. Aquest fou el primer triomf de la Lliga: al presentar-se solament, amb la força d'idees noves sotstentades enèrgicament per homes sens màcula, ja va vèncer.

Però desgraciadament moriren aquells homes i en vingueren d'altres que potser tenien tant talent, però no tenien l'energia ni la fermesa de conviccions necessària per a continuar la seva obra, i la Lliga's convertí des d'allavors en un partit més a l'espanyola.

La Lliga Regionalista, amb el seu *exigir* continuat com a representant de la burgesia, ha desacreditat l'idea més noble que mai hagi germinat a Catalunya: el Catalanisme.

No és el que era al naixement: un partit eminentment anticaciquista; sino que, amb sa organització de petits caciquets rurals, d'homes

que's vendrien l'ànima per a tenir influencia i seguir essent els amos dels seus respectius pobles, ha arribat a fer el que'ls partits centralistes fan en el reste d'Espanya: a tenir districtes propis. Exemples? En Playa, en aquest districte; en Ventosa i Calvell, a Santa Coloma; en Bertrand i Serra, a Puigcerdà, i tants altres. I el mateix director de la Lliga, havent sortit derrotat en unes eleccions generals i convenint-li al partit que tingués escó en el Congrés fou diputat per l'article 29, després de lograr que en Ferrer i Vidal fes renúncia de l'acta de Castelltorsol. En Cambó, el *leader* del regionalisme de la Lliga, és diputat perquè li donaren una acta; com si una acta de diputat fos un plat d'escudella.

I, cosa estranya: en les capitals de districte mai tenen majories; en canvi, en els pobles rurals hasta hi troben actes en blanc.

Però la Lliga no queda a deure res; tot ho paga.

Joan Carreras

LOCALES

UNA VISITA

El próximo pasado martes, dia 26, a las 11 de la mañana efectuó su visita a nuestro ayuntamiento el secretario general del Instituto Nacional de Previsión, para darle las gracias en representación de don José Maluquer y Salvador, Consejero Delegado de dicha entidad, por la distinción de que ha sido objeto este último al darse su nombre a la Plaza del Ganado

Acompañaba también a dicho señor el director general de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros don Francisco Moragas Barred.

Para corresponder a la delicada atención de dichos señores, reuniéronse en las Casas Consistoriales el alcalde don José Tardá el digno juez municipal don Manuel Bigas, los concejales señores Torras, Pujol, Barbany y Barangé, los maestros y maestras de esta villa, un representante del cura párroco y buen número de vecinos invitados al acto.

Habló primeramente el señor Moragas, quien presentó a los allí reunidos al señor López Núñez, al mismo tiempo que elogió su labor en elocuentes párrafos.

El señor López agradece las frases de elogio que —dice— se le dirigen inmerecidamente; hace resaltar la personalidad y la capacidad del señor Moragas, demostrada en las prosperidades que sin cesar ha venido observando la Caja de Pensiones, y seguidamente, en palabras que analtecen grandemente al hijo predilecto de esta villa, don José Maluquer, noticia al consistorio el más hondo agradecimiento de dicho señor por la honrosa distinción de que ha sido objeto.

También explicó el señor López Núñez el funcionamiento de las Mutualidades escolares, las operaciones que realizan, la forma y manera de hacer las imposiciones y las ventajas que reportan.

Hizo notar que esta nueva modalidad de la previsión se estaba desarrollando admirablemente en Cataluña, gracias al amparo de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros, que en virtud de su reglamentación y de sus relaciones con el Instituto Nacional de Previsión era la guardadora y gestora en Cataluña y Baleares de dicho régimen.

Después se acordó adherirse a la obra del Homenaje a la Vejez, instituida por la Caja de Pensiones y de Ahorros; constituyéndose un patronato local y comunicándolo así a los efectos estatuarios de la Obra, a la referida Caja de Pensiones.

Leemos:

...«Per lo dit se comprendrà que la nostra Cambra, que té la ferma convicció de la verdadera utilitat dels aucells, hagi vist ab molt gust l'iniciativa del digne president del Casino de Granollers, don Dionisi Puig, al fer colomar en les parets del jardí del esmentat Casino, una sèrie de nius artificials, aixis com dues menjadores per a que les aus puguin fer niu cómodo y tranquilament la época de la reproducció y no manquin de menjar en los días calamitosos de l'hivern.

Com l'aigua es també element d'imprescindible necessitat per els pobres aucells el senyor Puig ha dipositat, ab molt bon acert, un abeurador automàtic ahont l'aigua se renova per sí sola, evitant aixis tota descomposició y regulant l'evaporació natural, lo cual fa que les aus tingan sempre a la seva disposició aigua neta, fresca y clara. Les dimensions del dit abeurador están calculades per a que cap dels aucellets que allí acudeixin puguin ofegarshi.

Aquestos detalls demostren que aquest protector dels aucells ha obrat ab coneixement de causa, lo que no li hauria sigut possible sense estar posseït d'un verdader amor a les aus y compenetrat del gran bé que'ns reporten sent tant petits. L'obra del senyor Puig, que podria semblar capritxosa a uns i insignificant als altres, resulta tot lo contrari, de modo que no podem menys de felicitarlo sincerament, esperant perseverar en lo seu intent, que hauria de produir obra benefactora y educativa.»

(De la Revista de la Cambra Agrícola Oficial del Vallés.)

* * *

«Habiéndonos enterado de que en los jardines del Casino de Granollers se habían instalado varios nidos artificiales, y que se dispensa una verdadera protección a los pájaros de la comarca, en favor de los cuales realizaba aquella Sociedad una utilísima propaganda, la Junta de LA PROTECTORA se ha dirigido al Ilustre Presidente de dicho Casino, felicitándole por ello, sin perjuicio de realizar una visita allí, al objeto de exteriorizar personalmente nuestra satisfacción por tan digno proceder.»

(Del Butlletí de l'Associació Protectora d'animals i plantes.)

Durante la última semana la sucursal en esta villa de la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros ha recibido, por imposiciones, 22,511 70 pesetas y ha pagado, por reintegros, 4,732 81 pts; habiéndose abierto 10 libretas nuevas

EL DEMÓCRATA

Venta y suscripción en la Casa Carrer

Calle de Clavé : Imprenta

IMP. DE E. GARRELL : GRANOLLERS